

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Pürschel: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsløns Udbetaling paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3895; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2830).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Dette Lovforslag fortæller jo tilstrækkelig tydeligt om, at Forholdene paa Færøerne i mange Henseender adskiller sig fra Forholdene hernede. I Danmark maa enhver nøjes med de Penge, som Den kongelige Mønt og Nationalbanken udsender, men saaledes har det ikke været paa Færøerne indtil de seneste Tider. Paa Færøerne er Købmænd og Redere ogsaa Møntfabrikanter, og jeg erindrer i saa Henseende om en Forhandling, der for nogle Aar siden fandt Sted her i Tinget, omhandlende en større Købmand i Klaksvig, der havde sine egne Penge, hvormed han betalte sine Fiskere og Arbejdere. Disse Penge kunde reelt set kun indløses i hans egen Forretning, hvilket selvfølgelig førte til, at vedkommende Mand, som jeg paa ingen Maade skal sige noget nedsættende om, tværtimod, han hører til de driftigste og mest energiske næringsdrivende paa Færøerne — at denne Mand saa at sige havde Hals- og Haandsret over alle de Mennesker, han beskæftigede, og det var ikke faa, for den omtalte Købmand var Ejer af mange Skibe i Søen: Dette er der jo gjort en Ende paa ved Straffelovens Bestemmelser, saa nu har man ikke mere private Mønter i Omløb paa Færøerne. Dermed er imidlertid ikke selve Systemet afskaffet, idet Mønterne er

blevet erstattet af noget andet, særlig af Kontrabogen. Dette System er endnu ganske almindeligt paa Færøerne, og i og for sig kan Kontrabogen være akkurat lige saa generende for Arbejderne og Fiskerne, som Mønterne var det, thi naar en Fisker eller Arbejder har en saadan Kontrabog med Rederen og Købmanden, kan han jo ikke købe paa denne Kontrabog andre Steder end i Købmandens egen Forretning, og derved bliver den Fortjeneste, der er aftalt mellem Arbejder og Arbejdsgiver, mere eller mindre illusorisk, idet Købmanden som Indehaver af Kontrabogen ogsaa bestemmer de Priser, som Arbejderen skal betale for Varerne. Naar disse Forhold eksisterede paa Færøerne, er Aarsagen jo de ualmindelig slette økonomiske Tilstande, der hersker deroppe. Hvis det økonomiske Niveau hævedes, og Arbejdslønnen og Fortjenesten deroppe var højere, vilde saadanne Tilstande slet ikke kunne bestaa, men Forholdet er jo det, at de allerfleste Arbejdere og Fiskere, der gaar om Bord i andres Skibe, er fattige; de faar en meget ringe Betaling for deres Arbejde, og de bliver ved at slæbe sig frem gennem den samme haabløse Tilværelse, som de har gjort i mange, mange Aar.

Nu foreligger der her fra den højtærede Statsminister et Forslag gaaende ud paa, at der skal bringes Orden i Spørgsmaalet om Udbetaling af Arbejds løn. Mindst en Gang om Ugen skal der udbetales Arbejds løn til saa at sige alle Arbejdere, som er beskæftigede deroppe, ogsaa til Fiskerne. Paa Grund af de særlige Forhold, hvorunder Fiskerne arbejder, idet de, der drager med paa Islands- og Grønlandsfiskeri, arbejder paa Andel i Fangsten, vil de imidlertid som Regel aldrig have nogen bestemt Opgørelse over, hvor meget de har fortjent, førend Skibet er kommet hjem fra flere Maaneders Rejse, enten det nu er til grønlandske eller til islandske Farvande. I den mellemliggende Tid skal de ogsaa leve, og da de ingen Penge har, maa de vel i de allerfleste Tilfælde skaffe sig Varer hos den Reder og Købmand, som har Skibet, hvormed de er paa Langfart. Som Følge deraf bliver til Trods for dette Lovforslag den omtalte, skal vi sige noget middelalderlige, Lønningsmetode tilbage.

Forslaget indeholder ogsaa en Bestemmelse om, at denne Lov træder i Kraft, med-